

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli den 12 Maj 1879, kl. 1 e. m.

Memorial, med förslag till ändringar i gällande reglemente för Riksbankens styrelse och förvaltning, äfvensom i aflöningsstaten för samma bank.

Efter att hafva i särskildt utlåtande N:o 13 afgifvit förslag till ändringar i bankoreglementet med anledning af åtskilliga inom Riksdagens Andra Kammare väckta motioner om tillökning i Riksbankens för afbetalningslån afsedda fond, går Banko-Utskottet nu att framlägga förslag till de ändringar i samma reglemente, som föranledts af framställningar, gjorda dels inom Utskottet vid granskning af nu gällande reglemente, dels ock utaf Fullmäktige; kommande Utskottet att, på grund af lemnadt uppdrag, afgifva särskildt utlåtande med förslag till de ändringar eller tillägg i bankoreglementet, hvilka påkallas af Riksdagens beslut öfver Sammansatta Banko- och Lag-Utskottets Utlåtande N:o 1 i fråga om åtgärder från Riksbankens sida i och för upphörande af de enskilda bankernas rätt att utgifva sedlar å fem kronor.

1:o) Inom Utskottet har vid behandling af reglementet fråga förevarit, huruvida icke skäl kunde vara för handen att uti samma reglemente införa bestämmelse om rätt för Fullmäktige att i särskilda fall medgifva nedsättning uti den för förvaring af värdepapper i 22 § 4

Bih. till Riksd. Prot. 1879. 6 Saml. 1 Afd. 9 Häft.

mom. af bankoreglementet bestämda afgift af en tiondedels procent utaf värdebeloppet för år räknadt.

Uti häröfver infordradt yttrande hafva Fullmäktige anført, att ehuru, i betraktande af ansvarigheten för Riksbanken att utbetala de till förvaring emottagna papperens värde, derest de af hvilken som helst anledning ej skulle kunna vid anfordran återställas, den nu bestämda förvaringsafgiften för vanliga förhållanden måste anses ganska billig, hvilket ock vid meddelande åt allmänheten af detta förvaringssätt afsågs, i ändamål att detsamma skulle komma att i någon större omfattning begagnas, Fullmäktige likväl, med afseende derå att äfven denna låga förvaringsafgift kunde anses för hög i det fall att värdet å till förvaring ifrågakommande dylika papper vore mycket stort och papperens antal deremot jämförelsevis ringa, hade Fullmäktige funnit en nedsättning i nämnda afgift för sådan händelse hafva skäl för sig och därför hemställt om bemyndigande för Fullmäktige att i slikt fall medgifva dylika värdepappers förvarande i Riksbanken mot lägre afgift än den i ofvanomförmälda § 22 mom. 4 bestämda; och har Utskottet vid nämnda förhållande funnit sig böra tillstyrka den förändring af nyssberörda paragraf och moment, som här nedan är föreslagen.

2:o) Vid pröfning af reglementsbestämmelserna om kassakreditiv i Riksbanken har inom Utskottet förslag blifvit framställt derom, att den i 31 § 2 mom. af bankoreglementet sparbanker och folkbanker medgifna rätt att för visst kreditivbelopp vara befriade från erläggande af inträdes- eller kreditivafgift måtte upphöra, samt dessa penningeinträttningar jemväl i fråga om berörda afgift likställas med öfrige kreditivtagare.

Enligt sistnämnda paragraf och moment äro sparbanker och folkbanker fria från erläggande af inträdes- eller kreditivafgift för hvad af dem beviljade kreditivbelopp, som icke öfverstiger: för Stockholms stads sparbank 50,000 kronor, för Göteborgs sparbank 20,000 kronor samt för hvarje af de öfriga 10,000 kronor.

Uti afgifvet yttrande öfver oförmälda förslag hafva Fullmäktige anført följande:

»I anledning häraf få Fullmäktige till en början upplysa, det rättighet att hos Riksbanken upptaga lån utan omsättning på högst tolf månader och emot 5 procent årlig ränta blef på framställning af Kongl. Maj:ts sparbanksinträttningarne i riket medgifven vid 1828—1830 årens riksdag till belopp af högst 50,000 riksdaler för Stockholms stads och 20,000 riksdaler för Göteborgs sparbank samt 10,000 riksdaler, allt banko, för hvar och en af de öfriga sparbankerna. Denna kreditivrätt, meddelad

i syfte att betrygga sparbankerna mot den förlägenhet, som skulle kunna uppstå vid en tillfällig och opåräknad uppsägning af insatta kapital till betydligare belopp på en gång, qvarstod oförändrad till 1847—1848 årens riksdag, då, med hänsyn dertill att ditintills endast tre sparbanker begagnat kreditiv, hvartill orsaken ansågs ligga uti den för kreditivuttagen bestämda höga räntefgift, samma afgift nedsattes från 5 till 4 procent. Vid 1856—1858 årens riksdag blef högsta kreditivbeloppet för de särskilda sparbankerna minskad till samma summa i riksmünt som förut i banko, hvarjemte bestämdes, att sparbankskreditiven skulle beviljas i enahanda form och efter hufvudsakligen samma grunder, som sedan 1847—1848 årens riksdag varit meddelade för då medgifven rätt till kassakreditiv åt enskilda personer, eller att ränta påfördes för hvad af det medgifna beloppet tid efter annan lyftes, men enahanda ränta åter godtgjordes kreditivhafvare för derå efter hand skeende återbetalningar, dock att kreditivräntan för sparbanker fastställdes att fortfarande utgöra endast fyra procent, äfvensom befrielse lemnades dem från den enskilda kreditivtagare åliggande så kallade inträdes- eller kreditivafgift.

Härutinnan vidtogs vid 1875 års riksdag den ännu gällande förändrade bestämmelse, att sparbankerna, med bibehållande af sin rätt att för kreditiv till ofvanomförmälda belopp vara befriade från inträdesafgift, berättigades att söka och efter vederbörlig pröfning erhålla kreditiv äfven till högre belopp, emot skyldighet att för den del, som öfverstege förberörda, i reglementet stadgade belopp erlægga kreditivafgift och att för allt hvad å hela kreditivet lyftes betala samma ränta, som, enligt Fullmäktiges bestämmande, af andra kreditivtagare utgöres.

För folkbanker, hvilka i slutet af 1860-talet började här i riket inrättas, i ändamål dels att såsom sparbanker uppsamla och fruktbar-göra smärre besparingar, dels ock att bereda tillfälle åt smärre närings-idkare och arbetare i allmänhet, men företrädesvis åt delegare i dessa inrättningar till erhållande af lån, blef förmånen af rättighet till erhållande af kassakreditiv i Riksbanken medgifven vid 1870 års riksdag på grund af öfverensstämmelsen emellan deras och sparbankernas nyssberörda välgörande syftsmål; och äro de i oförmälda hänseende gällande bestämmelserna för folkbanker desamma, som de för sparbankerna i allmänhet meddelade, i följd hvaraf folkbankerna äro befriade från erläggande af inträdes- eller kreditivafgift för hvad af dem beviljade kreditivbelopp, som icke öfverstiger 10,000 kronor.

Sparbankernas antal i hela riket uppgår för närvarande till 325 och folkbankernas till 12. Utaf dessa begagnade sig nästlidna år 80 sparbanker och 6 folkbanker utaf kreditivrättigheten med ett samman-

lagdt kreditivbelopp af 1,038,500 kronor. Kreditivafgiften för de af ifrågasvarande inrättningar, som begagnat kreditiv utöfver det belopp, för hvilket de äro från dylik afgift befriade, har vexlat mellan 5 och 540 kronor.

Efter meddelande häraf få Fullmäktige i sjelfva saken anföra, det Fullmäktige så mycket hellre biträda det inom Utskottet väckta förslaget om borttagande för ifrågasvarande inrättningar af den dem, på sätt ofvan förmåls, medgifna befrielse från erläggande till visst bestämdt belopp af inträdesafgift för beviljade kassakreditiv, som denna förmån utöfver rättigheten till erhållande af dylika kreditiv är af alltför ringa och underordnad betydelse att för dessa kreditivtagare betinga något undantagsstadgande, dels ock, hvad särskildt folkbankerna beträffar, enligt Fullmäktiges åsigt, icke har någon som helst befogenhet, då dessa inrättningar äfven och i väsentlig mån afse enskild vinst för aktieegarne och derföre ej heller mer än andra dylika inrättningar böra af Riksdagen gynnas.

I följd häraf, och då icke heller de för spar- och folkbankerna till kreditivafgiftsbefrielse fastställda olika belopp kunna anses vara, med fästad hänsyn till den ena och den andra inrättningens omfattning, ställning och öfriga förhållanden, bestämda, enär i sådant fall befrielsen synes hafva bort i främsta rummet tillkomma de svagare af dessa penninge-inrättningar, hvilket dock nu icke är förhållandet, hemställa Fullmäktige, att de i 31 § 2 mom. af gällande bankoreglemente i omförmälda hänseende meddelade bestämmelser måtte utslutas.»

På de af Fullmäktige sålunda anförda skäl har Utskottet funnit sig böra tillstyrka den förändring af § 31 mom. 2 i bankoreglementet, som här nedan anføres.

3:o) I § 43 mom. 2 finnes, jemte föreskrift att vid pröfning hos Fullmäktige af vexeldiskonterings-, låne- och kreditivansökningar minst fyra Fullmäktige, nemligen de två deputerade samt minst två bland öfrige Fullmäktige, skola vara tillstädes, jemväl stadgadt, att »för bifall till ansökning fordras afgjord röstöfvervigt». Som denna senare bestämmelse syns Utskottet kunna gifva anledning till missstyding, helst i betraktande deraf, att uti momentet 1 af samma paragraf finnes i afseende å behandlingen af der omförmälda ärenden bestämdt, att när skiljaktiga meningar vid Fullmäktiges öfverläggningar uppstå och rösterna äro lika ordföranden eger afgörande röst, har Utskottet ansett ett förtydligande af omförmälda stadgandet i mom. 2 af paragrafen böra göras och i sådant afseende föreslagit den förändrade lydelse af stadgandet, som finnes här nedan anförd.

4:o) Genom beslut vid 1877 års riksdag tillades enke- och pupillkassan vid Riksbankens afdelningskontor och pappersbruk ett årligt anslag af 4,550 kronor af Riksbankens medel. Då detta anslag, likasom förhållandet är med det bankostatens enke- och pupillkassa sedan längre tid tillbaka af Riksbankens medel utgående bidrag af 300 kronor årligen, naturligtvis bör genom Fullmäktige utbetalas, hvilket ock, hvad sist nämnda kassa beträffar, finnes i § 52 mom. 2 af bankoreglementet uttryckligen föreskrifvet, har det syntts Utskottet böra för fullständighetens skull i samma § af reglementet jemväl intagas bestämmelse derom, att anslaget till enke- och pupillkassan vid Riksbankens afdelningskontor och pappersbruk bör af Fullmäktige till denna kassa utbetalas; och har Utskottet af sådan anledning tillstyrkt den förändring af § 52 mom 2, som här nedan är föreslagen.

5:o) Då det, enligt Utskottets åsigt, lika mycket är med god ordning förenligt som för ärendenas behöriga pröfning erforderligt att öfver de framställningar och anmärkningar, som vid revisionsförrättningar göras och i berättelserna öfver desamma inflyta, upplysningar och förklaringar varda, i den mån sådant påkallas, utaf vederbörande afgifna, men föreskrift i sådant hänseende icke finnes för Riksbankens afdelningskontor meddelad i afseende å de berättelser, som från revisorerne för dessa kontor tillställas Fullmäktige i Riksbanken, för att genom deras försorg öfverlemnas till revisorerne öfver Statsverket, Riksbanken och Riksgäldskontoret, har Utskottet funnit sig böra i omförmälda hänseende föreslå ett tillägg till § 56 i gällande bankoreglements af den lydelse, som här nedan anföres.

6:o) Hos Utskottet hafva Fullmäktige gjort framställning om förändradt ordnande af kommissionsverksamheten vid Riksbankens hufvudkontor och i sådant afseende anført följande:

»Då kommissionsanstalten vid Riksbankens hufvudkontor inrättades, skulle, enligt grunderna för det derom framställda förslag, i densamma företrädesvis anställas sådane hufvudkontorets tjänstemän, som förut genom kommissioner i Riksbanken haft större inkomst, hvilken, genom det då mera för tjänstemännen stadgade förbud att med dylika kommissioner sig befatta, gått förlorad. Man förestälde sig då, att kommissionsgöromålen, likasom de för de enskilde kommissionärerne varit något som de haft att sköta på de för tjänstgöring lediga timmarne, också inom anstalten skulle kunna utanför Riksbankens förrättningstider af några dertill antagne tjänstemän ombesörjas. I den mån allmänheten mer och mer hänvänt sig till anstalten, och dennas göromål följaktligen ökats, har det emellertid blifvit omöjligt att vidblifva nyss antydda sätt

för göromålens förrättande, och redan för ett år tillbaka nödgades Fullmäktige att befria anstaltens föreståndare från arbetet i den ordinarie tjensten, för att sätta honom i tillfälle att uteslutande egna sig åt kommissionsgöromålen. Detta var då ett oundgängligt vilkor för upprätthållande af anstaltens verksamhet, som vuxit derhän, att handläggningen af ingångna bref och verkställandet af meddelade uppdrag fullt upptog sjelfva förrättningstiden för föreståndaren och icke lät förena sig med annan tjenstgöring.

Till närmare upplysning om göromålens tillväxt i kommissionsanstalten, få Fullmäktige meddela följande uppgift på antalet af verkställda uppdrag samt beloppet af handlagda medel för de senast förflutna fem åren:

	<i>Verkställda uppdrag.</i>	<i>Handlagda belopp.</i>
1874	6,517	14,278,786: 29.
1875	7,485	15,742,250: 10.
1876	8,698	19,488,409: 11.
1877	10,943	24,050,367: 98.
1878	16,642	25,586,635: 10.

Tillväxten fortgår emellertid, och då under första kvartalet af nästlidna år verkställda uppdrag och handlagda medel uppgingo till 3,930 stycken och kronor 5,717,308: 19, stiga de för innevarande års första kvartal till omkring 5,000 stycken och 9 $\frac{1}{4}$ millioner kronor. Följden häraf är ganska naturligt den, att göromålen icke vidare kunna med tillbörlig skyndsamhet medhinnas utan ytterligare förstärkning af arbetskraft, som kan deltaga i kommissionsgöromålens handläggning under Riksbankens förrättningstider.

Under sådana förhållanden och då de penningemedel, som gå genom anstaltens händer, utgöra ett så stort antal poster af tillhoppa så ansenligt belopp, att räkning, fördelning och vård om dessa jemte ordnande och tillsyn å arbetet i sin helhet måste till större delen upptaga föreståndarens tid, hafva Fullmäktige funnit sig böra hos Utskottet göra framställning om ett förändradt ordnande af kommissionsanstalten, så att göromålen må kunna med önskvärd skyndsamhet ordentligt handläggas. I sådant afseende få Fullmäktige föreslå, att kommissionsanstalten förändras till en af hufvudkontorets afdelningar med två ordinarie tjenstemän, en i tredje eller kamreraregrad såsom förman för anstalten och en i andra eller bokhållaregrad, samt med bibehållen rätt för Fullmäktige att derutöfver antaga och anvisa arfvoden för de biträden, göromålens mängd gör behöfligt. Sedan kamreraren i bokhållarens närvaro brutit ankomna bref och uppräknat deruti inneslutna medel, samt brefven blifvit i dagbok

antecknade, skulle vården om medlen samt ansvarigheten för desamma och för verkställigheten af alla liqvider åligga kamreraren, hvilken derföre ock såsom kassör borde erhålla misräkningspenningar, i likhet med hvad redan beviljats kamreraren vid utrikes vexelexpedition.

Genom ett sådant ordnande af anstaltens personal och verksamhet anse Fullmäktige att erforderlig arbetskraft för göromålens bestridande skulle erhållas, utan att Riksbankens utgifter derigenom i någon betydlig mån ökas, när i betraktande tages dels det ytterligare biträde, som nu i allt fall erfordras, dels de jemkningar i förutvarande arvoden, som, efter det anstalten blifvit enligt de föreslagna grunderna ordnad, skulle kunna göras.»

Likaledes hafva Fullmäktige, med anledning af framställning från styrelsen för afdelningskontoret i Göteborg, hos Utskottet föreslagit förändrade anordningar i och för kommissionsgöromålen vid samma kontor.

Efter hvad uti de kontorsstyrelsens skrifvelse till Fullmäktige bilagda, Utskottet delgifna handlingar finnes meddeladt, har, sedan kommissionsverksamheten vid kontoret under hösten år 1872 tog sin början, de uppdrag af nu ifrågakvarande slag, som vid kontoret utförts, uppgått

under år 1873 till	1,160 stycken	
» » 1874 »	2,360	»
» » 1875 »	4,310	»
» » 1876 »	4,300	»
» » 1877 »	5,586	»
» » 1878 »	5,767	» samt

under det första kvartalet af innevarande år 1879 ökats med ett antal af 305 utöfver hvad de varit under samma tid nästlidet år 1878, eller från 1,391 stycken till 1,696 stycken,

hvarjemte anförts, att den nu tjenstgörande kamreraren vid kontoret måste för att medhinna kommissionsgöromålen jemte öfriga åligganden ej allenast arbeta långt in på qvällarne utan jemväl å sön- och helgedagar.

Fullmäktige hafva i denna fråga anført följande:

»I fråga om kommissionsgöromålen vid Göteborgs afdelningskontor, få Fullmäktige, med åberopande af de uppgifter rörande göromålens mängd handlingarne innehålla och af grunderna i det förslag, Fullmäktige redan afgifvit rörande förändrad organisation af kommissionsanstalten vid hufvudkontoret, hemställa, att Utskottet behagade hos Riksdagen göra framställning om tillsättning af en ytterligare tjensteman i andra graden vid afdelningskontoret i Göteborg för handläggning af kom-

missionsgöromålen, med bibehållande dervid för Fullmäktige af rättigheten att, enligt § 69 mom. 2 af bankoreglementet, tilldela arfvoden åt de biträden, som utöfver den sålunda i staten upptagna ordinarie tjänstemannen kunna erfordras för bestridande af kommissionsgöromålen vid kontoret.

Om den ifrågasatte ordinarie tjänstemannen uppföres i andra graden, följer deraf, att honom skulle tilldelas lön och tjänstgöringspenningar, enligt hvad staten för nämnda grad upptager. Men derjemte torde böra åt honom, som skulle emottaga inflytande medel och deröfver enligt föreskrift förfoga samt för medlen vara ansvarig, tilldelas missräkningspenningar. Då likväl handhafvandet af kommissionsmedlen icke i och för sig medför samma fara för misstag och förluster, som handhafvandet af en kassa, der allmänheten väntar och fordrar skyndsam behandling, utan förfogandet öfver förstnämnda medel först då kan anses medföra gifven fara för förlust, när stort antal uppdrag och poster dagligen skola handläggas, men i Göteborg antalet ännu ej kan anses stiga till mer än några och tjugu om dagen, anse sig Fullmäktige icke kunna tillstyrka högre missräkningspenningar än 500 kronor.»

Med gillande af de sålunda anförda skälen för förändradt ordnande af kommissionsverksamheten vid hufvudkontoret och afdelningskontoret i Göteborg, har Utskottet i öfverensstämmelse med Fullmäktiges förslag ansett sig böra tillstyrka den förändring af § 69 mom. 2 i bankoreglementet, som här nedan finnes anförd.

Genom bifall härtill erfordras jemväl förändringar uti gällande aflöningsstat för Riksbanken i afseende å det i samma stat upptagna antal tjänstemän vid hufvudkontoret och afdelningskontoret i Göteborg, äfvensom tillägg till nuvarande bestämmelser rörande missräkningspenningar vid dessa båda kontor; och har Utskottet till följd häraf här nedan föreslagit de i anledning af dessa förslag behöfliga ändringar och tillägg i samma stat.

7:o) I skrifvelse till Utskottet hafva Fullmäktige anført, hurusom, sedan Fullmäktige vid det ordnande af personal och göromål i sedelkontoret, som egde rum efter det utgifvande af sedlar å en krona upphört, ansett obehöfligt att bibehålla både kommissarie- och kamrerare-tjänsterna i kontoret, samt vid inträffad ledighet kamrerare-tjänsten blifvit indragen och vården om sedelkontorets behållningar öfverlemnad åt kommissarien och bokhållaren i kontoret, så hade numera inträffat, att den i nämnda kontor anstälde kommissarie affidit. Fullmäktige, som funnit den sålunda ledigblifna kommissariat-tjänsten böra förändras till en tjänst i tredje graden, hafva derföre vidtagit åtgärd för tillsättande af en sådan

och jemväl förordnat en tjänsteman att under ledigheten såsom förman för kontoret tjänstgöra i tredje graden med uppdrag för den tillförordnade förmannen att, i stället för kommissarien, deltaga i vården af sedelkontorets behållningar mot åtnjutande af det för kommissarien anvisade arfvode af 600 kronor för nämnda vård, hvarjemte Fullmäktige hemställt, om i följd af ett sålunda förändradt ordnande nödiga ändringar i Riksbankens aflöningsstat.

Med godkännande af de utaf Fullmäktige sålunda vidtagna åtgärder, har Utskottet här nedan föreslagit de förändringar i aflöningsstaten för Riksbankens hufvudkontor, som i afseende å tjänstemännens antal inom de olika tjänstegraderna samt för öfverflyttning till kamreraren i sedelkontoret af det arfvode, kommissarien derstädes förut innehaft, funnits af omförmälda förhållanden påkallade.

8:o) Af Fullmäktiges år från år till Banko-Utskottet afgifna berättelser angående Riksbankens tillstånd, rörelse och förvaltning framgår, hurusom rörelsen vid afdelningskontoret i Luleå successivt betydligt tilltagit, så att, då utlåningen för år 1873 utgjorde endast kronor 564,109: 84 densamma uppgick

år 1874 till	Kr.	971,057: 98
» 1875 »	»	1,442,901: 70
» 1876 »	»	1,441,239: 08
» 1877 »	»	1,512,279: 29
» 1878 »	»	2,002,594: 05.

Att denna ökade verksamhet i hög grad tagit kontorets tjänstemannapersonal i anspråk har Fullmäktiges nuvarande ordförande uti afgifven berättelse öfver en af honom nästlidet år verkställd inspektion af kontoret omförmänt och derföre i samma berättelse framhållit behovet af ny löneroglering för detta kontor. Framställning i samma syfte har derjemte från styrelsen för afdelningskontoret till Fullmäktige afgifvits. Fullmäktige hafva emellertid hållit före, att behovet till en början skulle lämpligast kunna fyllas genom förhöjning af det i gällande aflöningsstat vid kontoret till extra biträde i och för göromålen anslagna belopp af 200 kronor, genom hvilken förhöjning Fullmäktige derjemte ansett utväg beredas kontorsstyrelsen att kunna vid kontoret, såsom extra ordinarie tjänsteman fästa någon lämplig ung man med håg och lust att åt Riksbankens tjänst egna sin verksamhet; och hafva Fullmäktige på sådan grund i skrifvelse till Utskottet hemställt, att det för afdelningskontoret i Luleå till extra biträde vid kontorsgöromålen i aflöningsstaten upptagna arfvode af 200 kronor måtte förhöjas till 1,000 kronor.

Jemväl denna Fullmäktiges framställning har Utskottet funnit sig böra biträda och här nedan föreslagit i följd häraf erforderlig ändring i samma stat.

9:o) I punkten 7:o af de vid aflöningsstaten för Riksbanken fogade tillämpningsstadgar finnes föreskrifvet, bland annat, att »nuvarande registratorn vid afdelningskontoret i Malmö bibehålles vid förutvarande inkomster till dess, efter inträffad ledighet, den nya staten kan fullt tillämpas.» Som bemälde tjänsteman numera fått afsked och nyssnämnda bestämmelse sålunda bör borttagas, har Utskottet föreslagit den förändrade lydelse af sagda moment i tillämpningsstadgarne, som i följd häraf påkallas.

I öfverensstämmelse med hvad sålunda blifvit anfördt, får Utskottet härmed hemställa,

1:o

att nedanstående paragrafer af Bankoreglementet må erhålla följande lydelse:

Nuvarande lydelsen:					Föreslagen lydelse:				
§ 22.					§ 22.				
Mom. 1.	---	---	---	---	Mom. 1.	---	---	---	---
Mom. 2.	---	---	---	---	Mom. 2.	---	---	---	---
Mom. 3.	---	---	---	---	Mom. 3.	---	---	---	---
Mom. 4.	Förvaringsafgiften för värdepapper och utländskt mynt utgör för år räknadt en tiondedels procent af papperens eller myntens i beviset upptagna värde i rikets mynt, jemnadt för brutet tal till närmast högre hundratal kronor, samt beta-				Mom. 4.	Förvaringsafgiften för värdepapper och utländskt mynt utgör för år räknadt en tiondedels procent af papperens eller myntens i beviset upptagna värde i rikets mynt, jemnadt för brutet tal till närmast högre hundratal kronor, dock ega			

las, utan afseende på förvarings-
tidens längd, för minst tre månader,
äfvensom lägre afgift än tio kronor
icke beräknas.

*fullmäktige i afseende å värdepapper (Motiv 1.)
att i fråga om större belopp, som ut-
göras af ett jemförelsevis mindre an-
tal papper, medgifva nedsättning i
nämnda afgift; börande, utan afse-
ende på förvaringstidens längd, afgift
städse erläggas för minst tre må-
nader, äfvensom lägre afgift än tio
kronor icke beräknas.*

§ 31.

Mom. 1. — — — — —

Mom. 2. Inträdes- eller kreditiv-
afgiftens belopp bestämmes af full-
mäktige och kan vara olika för de
särskilda kreditivhafvarne. Sådan
afgift påföres icke Riksgäldskontoret;
*icke heller sparbanker och folkbanker
för hvad af dem beviljade kreditiv-
belopp, som icke öfverstiger: för Stock-
holms stads sparbank 50,000 kronor,
för Göteborgs sparbank 20,000 kronor
samt för hvarje af de öfriga 20,000
kronor.*

§ 43.

Mom. 1. — — — — —

Mom. 2. Pröfning af vexeldiskon-
terings-, låne- och kreditivansök-
ningar verkställas alla söknedagar
af minst fyra fullmäktige, nemligen
de två deputerade samt minst två
bland öfrige fullmäktige.

För bifall till ansökning fordras
afgjord röstöfvervigt.

§ 31.

Mom. 1. — — — — —

Mom. 2. Inträdes- eller kreditiv-
afgiftens belopp bestämmes af full-
mäktige och kan vara olika för de
särskilda kreditivhafvarne. Sådan
afgift påföres icke Riksgäldskontoret.

(Motiv 2.)

§ 43.

Mom. 1. — — — — —

Mom. 2. Pröfning af vexeldiskon-
terings-, låne- och kreditivansök-
ningar verkställas alla söknedagar
af minst fyra fullmäktige, nemligen
de två deputerade samt minst två
bland öfrige fullmäktige.

*Dylig ansökning må ej anses be- (Motiv 3.)
viljad med mindre flertalet bland när-*

varande fullmäktige sig om bifall dertill förenat.

§ 52.

Mom. 1. Åt fullmäktige är öfverlemnadt att låta af Riksbankens medel utbetala:

1:o de åtskilliga barnhusinrättningar i riket anvisade anslag;

(Motiv 4.) 2:o bidraget till bankostatens enke- och pupillkassa.

§ 52.

Mom. 1. Åt fullmäktige är öfverlemnadt att låta af Riksbankens medel utbetala:

1:o de åtskilliga barnhusinrättningar i riket anvisade anslag;

2:o bidragen till enke- och pupillkassorna vid Riksbankens hufvud- och afdelningskontor samt pappersbruk.

§ 56.

Berättelser skola af fullmäktige afgifvas angående Riksbankens tillstånd, rörelse och förvaltning i dess helhet till såväl Banko-Utskottet som Riksdagens revisorer öfver statsverket, Riksbanken och Riksgäldskontoret.

(Motiv 5.)

§ 56.

Berättelser skola af fullmäktige afgifvas angående Riksbankens tillstånd, rörelse och förvaltning i dess helhet till såväl Banko-Utskottet som Riksdagens revisorer öfver statsverket, Riksbanken och Riksgäldskontoret.

Jemte dessa berättelser skola fullmäktige till Banko-Utskottet och revisorerne öfverlemla de berättelser, styrelserna för afdelningskontoren hafva att afgifva, samt till revisorerne dessutom de från revisorerne för afdelningskontoren inkomna berättelser, åtföljda af de meddelanden och förklaringar, hvilka må finnas af de i sistnämnda berättelser gjorda framställningar eller anmärkta förhållanden påkallade.

§ 69.

Mom. 1. — — — — —

§ 69.

Mom. 1. — — — — —

Mom. 2. Utöfver hvad denna stat upptager ege fullmäktige tilldela arfvoden såväl åt i staten icke uppförda biträden inom kontoret för Riksbankens utrikes affärer samt för kommissionsgöromålen inom detta kontor, som ock åt de tjenstemän, hvilka erhålla uppdrag att handhafva de göromål, som härflyta af stadgandet i § 35 mom. 1 här ofvan.

Mom. 2. Utöfver hvad denna stat upptager ega fullmäktige att tilldela lämpliga arfvoden åt de i staten icke upptagna biträden inom kontoret för Riksbankens utrikes affärer och kommissionsanstalten vid hufvudkontoret äfvensom åt de tjenstemän vid afdelningskontoren, hvilka, utom den ordinarie tjenstemannen för kommissionsgöromål i Göteborg, erhålla uppdrag att handhafva de göromål, som härflyta af stadgandet i § 35 mom. 1 här ofvan. (Motiv 6.)

Derjemtē och under förutsättning af bifall till de under punkterna 6, 7, 8 och 9 här ofvan gjorda framställningar föreslår Utskottet:

2:o

att gällande aflöningsstat för Riksbanken måtte i nedanstående delar erhålla följande förändrade lydelse:

**B. Hufvudkontoret
i Stockholm.**

Tjenstemännen:

Å lönestat:

— — — — —
— — — — —
tjugo i andra tjenstegraden — — — — —
— — — — —
sex i tredje tjenstegraden — — — — —
— — — — —
sex i fjerde tjenstegraden — — — — —
— — — — —

**B. Hufvudkontoret
i Stockholm.**

Tjenstemännen:

Å lönestat:

— — — — —
— — — — —
tjugo i andra tjenstegraden — — — — — (Motiv 6.)
— — — — —
åtta i tredje tjenstegraden — — — — — (Motiv 6
och 7.)
— — — — —
fem i fjerde tjenstegraden — — — — — (Motiv 7.)
— — — — —

*Å arfvodesstat:**Å arfvodesstat:**Missräkningspenningar:**Missräkningspenningar:*

till kassörerna samt till den tjänstemän, som inom kontoret för Riksbankens utrikes affärer bestrider kassörsgöromål, hvarje kr. 1,500: —
(Motiv 6.)

till kassörerna samt till de tjänstemän, som inom kontoret för Riksbankens utrikes affärer och kommissionsanstalten bestrider kassörsgöromål, hvarje kr. 1,500: —

*Arfvoden:**Arfvoden:*

åt kommissarien i sedelkontoret kr. 600: —
(Motiv 7.)

åt kamreraren i sedelkontoret kr. 600: —

**C. Afdelningskontoret
i Göteborg.**

**C. Afdelningskontoret
i Göteborg.**

*Tjenstemännen:**Tjenstemännen:**Å lönestat:**Å lönestat:*

— — — — —
(Motiv 6.) tre i andra graden — — — — —

— — — — —
fyra i andra graden — — — — —

*Å arfvodesstat:**Å arfvodesstat:**Missräkningspenningar:**Missräkningspenningar:*

(Motiv 6.) till kassören..... Kr. 800: —

till kassören Kr. 800: —
till föreståndaren för
kommissionsgöromålen » 500: —

**E. Afdelningskontoret
i Luleå.**

**E. Afdelningskontoret
i Luleå.**

— — — — —
(Motiv 8.) till extra biträde vid kontorsgöromålen Kr. 200: —

— — — — —
till extra biträde vid kontorsgöromålen Kr. 1,000: —

Vid tillämpningen af denna aflö-
ningsstat iakttages följande:

1:o. — — — — —
2:o. — — — — —
3:o. — — — — —
4:o. — — — — —
5:o. — — — — —
6:o. — — — — —

7:o. *Nuvarande registratorn vid
afdelningskontoret i Malmö bibehål-
les vid förutvarande inkomster till
dess, efter inträffad ledighet, den nya
staten kan fullt tillämpas; hvarjemte
nuvarande ombudsmannen vid samma
kontor bibehålles vid förutvarande
fördelning af inkomsterna i lön 1,200
kronor och tjenstgöringspenningar
300 kronor.*

Vid tillämpningen af denna aflö-
ningsstat iakttages följande:

1:o. — — — — —
2:o. — — — — —
3:o. — — — — —
4:o. — — — — —
5:o. — — — — —
6:o. — — — — —

7:o. *Nuvarande ombudsmannen
vid afdelningskontoret i Malmö bi-
behålles vid förutvarande fördel-
ning af inkomsterna i lön 1,200 kro-
nor och tjenstgöringspenningar 300* (*Motiv 9.*)
kronor.

Stockholm den 12 Maj 1879.

På Utskottets vägnar:

J. J. EKMAN.

Reservation:

vid punkten 2: af Herr *Wijkander*, som förklarat sig anse den nu-
varande, i ekonomiskt häuseende synnerligen ogynnsamma tidpunkten ej
vara lämplig att beröfva ifrågavarande allmännyttiga inrättningar en, om
oek mindre betydande, förmån, af hvilken de hittills varit i åtnjutande.
